

Valentins Aften

Drengen fik sit hemmeligste ønske opfyldt.

Det var Valentins Aften. Ilden i kaminen blussede og fortrængte februar nattens kulde. På en forhøjning

knælede en dreng. Flammerne fra kaminen forlenede hans lyse hud med et gyldent skær. Sorte bånd trak hans hænder mod loftet. Et klæde for øjnene havde øget hans følsomhed for ildens knitren, for duften af brændende birketræ og for hånden der kærtegnede hans testikler.

"Hvordan føles det?" spurgte manden.

"Jeg elsker ... "

"Shh, jeg elsker også dig. En æske fyldt chokolade og tolv sedler, en for hvert af dine leveår. Er det din valentinsgave til mig?"

Drengen nikkede.

"Smag," sagde manden og pressede et stykke chokolade mod drengens læber. Drengen tog en bid.

"Kokos," sagde han.

Manden smagte på chokoladen. "Ja, det er kokos."

"Læs sedlen," sagde drengen.

Manden fandt sedlen med ordet Kokos. Han smilede ad den barnlige skrift.

"Kokos: Bind mig til sengen og kild mig."

Manden lo idet han gav drengens testikler et lille klem. "Hvor sympatisk. Det skal der nok blive tid til."

"Et stykke til," sagde drengen.

Manden pressede et nyt stykke chokolade mod drengens mund.

"Karamel."

"Ja," bekræftede manden. "Det er karamel."

Han læste sedlen med ordet Karamel.

"Karamel: En hel nats kærtegn uden at jeg må komme."

De lo sammen et stykke tid til ekkoet af deres latter døde ud, og ildens knitren igen var det eneste som hørtes.

"Er det nok for i aften?"

Drengen rystede på hovedet. "Et til."

Manden rakte drengen endnu et stykke chokolade.

"Jordbær," hviskede drengen. Men denne gang smilede han ikke. Manden åbnede sedlen. Hans stemme blev dybere, mens han læste.

"Jordbær: Pisk mine inderlår med den tynde bambuskæp."

"Lad mig slippe," hviskede drengen. "Jeg skrev det kun for sjov."

"Jeg kender dig," sagde manden. "Lige så godt som du kender mig. Du gør ingenting for sjov. Dine ønsker er de samme som mine."

"Et stykke til," sagde drengen.

"Som du vil," svarede manden. "Det er jo din valentinsgave lige så meget som det er min."

Endnu et stykke chokolade berørte drengens læber. Drengen trak hovedet tilbage med et ryk.

"Nej," hviskede han. "Lad mig vælge en anden."

Manden smagte på chokoladen.

"Det er vanilje," sagde han. "Hvad er der særligt

ved det?"

Lyden af sedlen som blev åbnet, overdøvede et øjeblik de klagende lyde fra ilden. Manden læste i tavshed.

"Den store gevinst."

Drengens ansigt var blegt som aske.

"Det var kun for sjov, jeg troede ikke, der var vanilje i æsken," hviskede han.

"Du skrev disse linjer," sagde manden lavt. "Hvis du ikke ønskede det, ville du ikke have skrevet det."

Mandens mund var tæt ved drengens øre, hans fingre lukket om hans kønsdele. "Vanilje: En nat i kælderens, nøgen og blind. Tortur som min herre behager."

"Jeg vidste det ikke."

"Du vidste ikke at der var vanilje i æsken, men hemmeligt ønskede du det."

Drengen bøjede hovedet, mens manden løsne de båndene der holdt hans hænder. Han løftede sit yndige offer og bar ham mod kælderens. Kort efter skingrede drengens første desperate skrig gennem det mørke hus.

Mange timer senere kom manden tilbage. Alene. Drengens hæse bønner lød endnu i hans ører. Ilden var brændt ned. Manden satte sig. Distræt tog han et stykke chokolade fra den åbne æske: Nougat,

konstaterede han. Uden særlig tanke åbnede han sedlen og læste.

”Nougat: En skulder at græde ved, et knus når jeg behøver det, et kys når jeg ønsker det,”

Manden krøllede papiret sammen og kastede det ind blandt gløderne. En hurtig flamme, så var det borte.

”Glædelig Valentins Aften,” sagde manden til den tomme stue.